

КАМПАЊА ЗА УПИС ПРВАКА У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „СТАРИНА НОВАК“

КРАЋИ ИСТОРИЈАТ О ШКОЛИ „СТАРИНА НОВАК“

Насеље Палилула се први пут спомиње 1718.године, када је Београд припао Аустроугарској. Тада је ово подручје било насељено чисто немачким становништвом. Већ 1739.године, поново пада под власт Турака. Тако остаје до Милоша Обреновића. Да би прехранио Београђане, Милош Обреновић је, на овом простору, населио повртаре и ратаре 1834.године. Садашња улица 27.марта звала се Ратарска, а садашња 29.ноембра, Баштованска улица.

После Првог светског рата постојала је потреба за изградњом школа. Изградиле су се три школе у Београду. Једна од њих, на углу Улице Старине Новака и Далматинске, на такозваном Хаџи-Поповцу. Званично, ова школа је почела са радом у септембру 1922.године. Временом је повећавала број учионица и радила веома успешно.

За време Другог светског рата, запослени су самоиницијативно сачували архив школе.

После Другог светског рата школа наставља са радом и преживљава разне реформе. Радила је чак у три смене. Пратила је потребе града. Постала је уједно Нижа гимназија, Школа за образовање одраслих и Школа за ученике у привреди, користећи и друге објекте у околини. До 1951.године, школе су имале бројеве уместо имена. 1952.године је наша школа уместо броја 7, добила званично име по улици, које и данас носи, Основна школа „Старина Новак“.

Школске 1959./60. године у школи је било 1677 ђака. У Београду су се саградиле многе „типске“ школе. Тада је јасно постављена територијална припадност школама. 1961.године је наша школа добила нову зграду у Улици кнез Даниловој бр.33-37. Тада је утврђен датум 15.05.- Дан победе, као Дан школе. Школске 1961./62.год. било је 1445 ђака. Школа је имала : кухињу, библиотеку, амбуланту, продужени боравак (од 6 до 17 сати) и помоћна одељења (од 1956.-1976.год.) са обученим наставницима- дефектолозима. У школи су радиле секције за све предмете.

Школу су посећивале јавне личности из културног живота. Настава је пратила и користила технолошка достигнућа.

Данас можемо да будемо поносни на опремљеност школе паметним таблама. Јединствени смо по томе што, само наша школа има званично признат Музеј, редован школски часопис „ НОВАК“, Ђачки радио, припрема изградњу школског базена, има основа да настави са двојезичном наставом...

ПОЛИТИКА УПИСА У ПРВИ РАЗРЕД

Промене у друштву су неминовно донеле промене и у школе, као одговор на захтеве и потребе времена у коме живимо. Позитивно је то што се традиционални начин рада оживотворио, продуховио и прилагодио потребама детета. Негативно је то што је мало деце која се осамостаљују и одговорно преузимају своје обавезе.

Школе имају и даље своје територије. Наталитет је опадању. Школе, да би опстале са бројем ученика и одељења, морају да се рекламирају, и да се труде да упознају родитеље будућих првака, са предностима које им нуде.

Наша школа је у току ове године покренула јаку кампању да упозна родитеље будућих првака са свим предностима које нуди. Од средине децембра се организују дружења и радионице за будуће прваке. Месечно по једну радионицу до краја марта, када ће традиционално бити одржан Пролећни карневал на Ташмајдану. Док су деца на радионицама са родитељима се разговара. Одговара се на сва питања и дају се мали практични савети везани за полазак детета у школу. Родитељи се упућују да погледају сајт школе, где имају све потребне информације. Ипак они опет постављају иста питања, каква је организација у продуженом боравку, каква је храна (неповерљиви су по питању квалитета хране), врло су заинтересовани који учитељи ће узети прваке и волели би то да знају приликом уписа. Интересују се за то колико је било вуковаца на крају прошле године и како су наши ђаци прошли при упису жељених школа. Ова питања потврђују да се родитељи интересују која школа даје квалитетне ђаке.

Наша школа је увек била занимљива због коришћења Ташмајданског базена, а од пре неколико година деца иду зими на клизање у Ледену дворану хале „Пионир“. Наши ђаци постижу добре резултате и у свим осталим областима.

Од 1980. до 1990. била је уместо продуженог боравка - целодневна настава. Тада је школа имала велики број ученика. Успех је био добар, јер су расподелом посла, на једно одељење, била одређена два у свему равноправна учитеља. Радно време је било мењано на дневном нивоу. Предмети су били равномерно подељени. Учитељ је могао да увежбава градиво и тиме развија самостални рад код деце. Мислим да је неосновано укинута.

Смањен број ученика у једном периоду друштвеног превирања, десио се, када је био непопуларан руски језик. Упркос бројним наградама и признањима руски језик је, у нашој школи, замењен немачким језиком.

Пројекат двојезичне наставе је популаризовао школу и побољшало се бројно стање на нивоу школе. Ново време, реформе школства, директор који угађа жељама родитеља... Родитељи доводе децу из свих крајева града. Повећано бројно стање ученика.

Последњих неколико година Основна школа „Старина Новак“ је заблистала новим сјајем. Школско двориште је уредно ограђено. На капији је интерфон који се користи у време наставе. Урађена је нова мрежа видео надзора која покрива двориште и све ходнике. Снимци могу да се користе у решавању ђачких сукоба, као доказни материјал, како наставницима тако и родитељима.

Хол школе је често изложбени салон актуелних поставки Музеја школе, који сарађује са свим осталим музејима. Простор је испуњен украсним биљкама и клупама за посетиоце. Дежурни помоћу умрежених рачунара позивају ученике по које су дошли родитељи са идентификационим картицама.

Трпезарија је одвојена од главног хола где деца могу у миру да ручавају. Подела хране врши се у чинијама за једнократну употребу. Храна је топла, свежа и из дана у дан разноврсна. Они који служе храну су пријатни и љубазни.

Огласна табла у холу даје све информације као и школски сајт. Панои дуж степеништа су украшени дечијим радовима у вези са актуелним темама. Учионице су сређене по укусу учитеља, деце и родитеља. За време часова у школи влада радна атмосфера. На одморима се чује смех и весела дечија граја.

Сваки ђак зна да може увек да затражи помоћ код учитеља, дежурног наставника, психолога, било кога у школи. Од ове године имамо и помоћ дефектолога, који је постао омиљен код оних који су имали потешкоће у учењу. Ретко изостају и њихов напредак је очигледан.

У библиотеци се увек нешто догађа. Снимају се радио емисије, држе поучна предавања, одвија се дружење са писцима или песницима, гледају филмови, читају књиге по избору, припремају приредбе...

Свако ко ово зна би пожелео овакву школу своје детету. Зато што више треба да говоримо о ономе што имамо.

Милошевић Љиљана